

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego ⁽¹⁾ 1
- ★ Decyzja nr 1776/2005/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. zmieniająca decyzję Rady 2000/819/WE w sprawie wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) (2001–2005) ⁽¹⁾ 14
- ★ Dyrektywa Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych 15

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Parlament Europejski i Rada

2005/761/WE:

- ★ Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w celu ułatwienia wydawania przez Państwa Członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych 23

Rada

2005/762/WE:

- ★ Zalecenie Rady z dnia 12 października 2005 r. dotyczące ułatwienia przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych we Wspólnocie Europejskiej 26

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 1775/2005 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 28 września 2005 r.
w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego ⁽³⁾ wniosła istotny wkład w działania zmierzające do utworzenia wewnętrznego rynku gazu ziemnego. Aby znieść pozostałe bariery uniemożliwiające zakończenie tworzenia wewnętrznego rynku, szczególnie w odniesieniu do handlu gazem, konieczne jest obecnie wprowadzenie strukturalnych zmian w ramach prawnych. Niezbędne są dodatkowe techniczne przepisy, szczególnie dotyczące dostępu stron trzecich, zasad odnoszących się do mechanizmów alokacji zdolności przesyłowej, procedur zarządzania ograniczeniami w przesyłach oraz wymogów zachowania przejrzystości.
- (2) Doświadczenie zdobyte w czasie wdrażania i monitorowania pierwszego zestawu Wytycznych dotyczących dobrych praktyk, przyjętych przez Europejskie Forum Regulacji Gazu (Forum) w 2002 roku pokazuje, że w celu zapewnienia pełnego wprowadzenia w życie zasad ustanowionych w Wytycznych we wszystkich Państwach Członkowskich oraz w celu zapewnienia minimalnej gwarancji warunków równego

dostępu do rynku zasady te muszą mieć podstawę prawną ich stosowania.

- (3) Drugi zbiór wspólnych zasad pt. „Drugie wytyczne dotyczące dobrych praktyk” został przyjęty na spotkaniu Forum, które odbyło się w dniach 24–25 września 2003 r. i celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie, na podstawie tych Wytycznych, podstawowych zasad i reguł dotyczących dostępu do sieci, usług związanych z dostępem stron trzecich, procedur zarządzania ograniczeniami w przesyłach, przejrzystości, bilansowania i handlu prawami dostępu do zdolności przesyłowych.
- (4) Artykuł 15 dyrektywy 2003/55/WE zezwala na działalność operatora połączonych systemów przesyłu i dystrybucji. Dlatego też zasady ustalone w niniejszym rozporządzeniu nie wymagają wprowadzania zmian w organizacji krajowych systemów przesyłu i dystrybucji, jeśli jest ona zgodna z odpowiednimi przepisami dyrektywy 2003/55/WE, w szczególności jej art. 15.
- (5) Zakres niniejszego rozporządzenia obejmuje gazociągi wysokociśnieniowe podłączające lokalnych dystrybutorów do sieci gazowych, które nie są przede wszystkim wykorzystywane do celów lokalnej dystrybucji.
- (6) Należy określić kryteria, według których ustalane są taryfy za dostęp do sieci w celu zapewnienia, że kryteria te są w pełni zgodne z zasadą niedyskryminacyjnego dostępu do sieci i wymogami dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego oraz że w pełni uwzględniają one potrzebę zachowania integralności systemu i odzwierciedlają faktycznie poniesione koszty w stopniu, w jakim koszty te odpowiadają tym, jakie ponosi porównywalny pod względem skuteczności i struktury operator sieci oraz są przejrzyste, zapewniając

⁽¹⁾ Dz.U. C 241 z 28.9.2004, str. 31.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 306), wspólne stanowisko Rady z dnia 12 listopada 2004 r. (Dz.U. C 25 E z 1.2.2005, str. 44) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 12 lipca 2005 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 57.

- jednocześnie odpowiedni zwrot nakładów inwestycyjnych, a w stosownych przypadkach uwzględniając analizy porównawcze taryf przeprowadzone przez urzędy regulacyjne.
- (7) Przy obliczaniu taryf za dostęp do sieci należy uwzględnić faktycznie poniesione koszty w stopniu, w jakim koszty te odpowiadają tym, jakie ponosi porównywalny pod względem skuteczności i struktury operator sieci oraz są przejrzyste, jak również potrzebę zapewnienia odpowiedniego zwrotu nakładów inwestycyjnych oraz bodźców zachęcających do budowania nowej infrastruktury. W związku z tym, a w szczególności jeżeli istnieje rzeczywista konkurencja między gazociągami, właściwe będzie rozważenie przeprowadzenia analizy porównawczej taryf przez urzędy regulacyjne.
- (8) Korzystanie z mechanizmów rynkowych takich jak aukcje w celu określenia taryf musi być zgodne z przepisami zawartymi w dyrektywie 2003/55/WE.
- (9) W celu zapewnienia we Wspólnocie wspólnego minimalnego standardu usług związanych z dostępem stron trzecich oraz w celu zapewnienia, że usługi związane z dostępem stron trzecich są wystarczająco kompatybilne, jak również w celu czerpania korzyści wynikających z dobrze funkcjonującego wewnętrznego rynku gazu ziemnego potrzebny jest wspólny, minimalny pakiet usług związanych z dostępem stron trzecich.
- (10) Odniesienia do zharmonizowanych umów przesyłowych w kontekście niedyskryminacyjnego dostępu do sieci operatorów systemu przesyłowego nie oznaczają, że warunki umów przesyłowych danego operatora systemu w Państwie Członkowskim muszą być takie same, jak warunki umów innego operatora systemu przesyłowego w tym lub w innym Państwie Członkowskim, chyba że zostaną ustalone minimalne wymogi, jakie muszą spełniać wszystkie umowy przesyłowe.
- (11) Zarządzanie kontraktowymi ograniczeniami w przesyłach sieci jest ważnym zagadnieniem w tworzeniu wewnętrznego rynku gazu ziemnego. Należy stworzyć wspólne zasady, które równoważyłyby potrzebę udostępniania niewykorzystanej zdolności przesyłowej zgodnie z zasadą „wykorzystaj lub strać” – (*use-it-or-lose-it*) z prawami posiadacza zdolności przesyłowej do jej wykorzystania w razie potrzeby, przy jednoczesnym zwiększeniu płynności zdolności przesyłowej.
- (12) Mimo iż obecnie we Wspólnocie fizyczne ograniczenia w przesyłach w sieci rzadko są problemem, w przyszłości mogą się nim stać. Dlatego też ważne jest wprowadzenie podstawowych zasad dotyczących alokacji ograniczonej zdolności przesyłowej w takich okolicznościach.
- (13) Aby uzyskać skuteczny dostęp do sieci gazowych oraz wykorzystać możliwości, jakie stwarza rynek wewnętrzny, użytkownicy sieci potrzebują informacji, szczególnie na temat wymogów technicznych i dostępnej przepustowości. Konieczne są wspólne minimalne standardy dotyczące wymogów przejrzystości. Informacje takie mogą być publikowane w różny sposób, w tym również za pomocą elektronicznych środków przekazu.
- (14) Niedyskryminacyjne i przejrzyste systemy bilansowania gazu, stosowane przez operatorów systemów przesyłowych stanowią ważne mechanizmy, szczególnie dla nowych uczestników rynku, którzy mogą napotykać na więcej trudności w bilansowaniu swojego portfela całkowitej sprzedaży niż firmy już istniejące na danym rynku. Dlatego też niezbędne jest, aby ustanowić przepisy zmierzające do zapewnienia, że operatorzy systemów przesyłowych będą posługiwać się takimi mechanizmami w sposób zgodny z równymi, przejrzystymi i gwarantującymi skuteczny dostęp do sieci warunkami.
- (15) Handel prawami do zdolności przesyłowej uzyskanymi na rynku pierwotnym stanowi ważny element rozwoju konkurencyjnego rynku i tworzenia jego płynności. Dlatego też niniejsze rozporządzenie ustanawia podstawowe zasady dotyczące tej kwestii.
- (16) Należy zapewnić, aby przedsiębiorstwa nabywające prawa do zdolności przesyłowej mogły ją odsprzedawać innym koncesjonowanym przedsiębiorstwom w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu płynności na rynku zdolności przesyłowych. Jednakże podejście to nie stanowi przeszkody dla istnienia systemu, w którym zdolność przesyłowa niewykorzystana przez dany okres, określony na poziomie krajowym, byłaby ponownie udostępniana na zasadach rynkowych według sprawiedliwych reguł.
- (17) Krajowe urzędy regulacji powinny zapewnić przestrzeganie zasad zawartych w niniejszym rozporządzeniu i w wytycznych przyjętych na jego podstawie.
- (18) W Wytycznych załączonych do niniejszego rozporządzenia określone są, na podstawie Drugich wytycznych dotyczących dobrych praktyk, szczegółowe reguły dotyczące ich wdrażania. W stosownych przypadkach reguły te będą z czasem doprecyzowywane z uwzględnieniem różnic pomiędzy krajowymi systemami gazowymi.
- (19) Proponując zmiany do Wytycznych zawartych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna zapewnić przeprowadzenie wcześniejszych konsultacji ze wszystkimi właściwymi podmiotami, których te wytyczne dotyczą, reprezentowanymi przez organizacje branżowe oraz z Państwami Członkowskimi uczestniczącymi w Forum, jak również powinna zwrócić się z prośbą o opinię do Europejskiej Grupy Regulatorów Energii Elektrycznej i Gazu.
- (20) Państwa Członkowskie i właściwe władze krajowe powinny być zobowiązane do dostarczania Komisji odpowiednich informacji. Takie informacje powinny być traktowane przez Komisję jako poufne.

- (21) Niniejsze rozporządzenie i wytyczne przyjęte zgodnie z tym rozporządzeniem nie uchybiają stosowaniu wspólnotowych reguł konkurencji.
- (22) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (23) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie stworzenie uczciwych reguł dotyczących warunków dostępu do systemów przesyłowych gazu ziemnego, nie może być w wystarczający sposób osiągnięty przez Państwa Członkowskie, natomiast z uwagi na zakres i skutki działań, może być lepiej zrealizowany na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może zastosować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza działania konieczne dla osiągnięcia powyższego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie zasad dotyczących niedyskryminacyjnych warunków dostępu do systemów przesyłowych gazu ziemnego, z uwzględnieniem specyfiki rynków krajowych i regionalnych w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania wewnętrznego rynku gazu ziemnego.

Niniejszy cel obejmuje ustalenie zharmonizowanych zasad dotyczących taryf za dostęp do sieci lub metodologii ich obliczania, stworzenie usług związanych z dostępem stron trzecich i ustalenie zharmonizowanych zasad dotyczących alokacji zdolności przesyłowej i zarządzania ograniczeniami w przesyśle, określenie wymogów zachowania przejrzystości, ustalenie zasad bilansowania i opłat za niebilansowanie oraz ułatwienie handlu zdolnościami przesyłowymi.

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć organ zgodnie z dyrektywą 2003/55/WE do celów wypełniania jednej lub więcej funkcji przypisanych zwykle operatorowi systemu przesyłowego, który podlegałby wymogom niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, stosuje się następujące definicje:

1) „przesył” oznacza transport gazu ziemnego siecią składającą się głównie z gazociągów

wysokociśnieniowych, inną niż sieć gazociągów kopalnianych i inną niż część wysokociśnieniowych gazociągów używanych głównie w ramach dystrybucji lokalnej gazu ziemnego, w celu dostarczenia go odbiorcom, z wyłączeniem dostawy;

- 2) „umowa przesyłowa” oznacza umowę, jaką operator systemu przesyłowego zawarł z użytkownikiem sieci w celu świadczenia usługi przesyłu;
- 3) „zdolność przesyłowa” oznacza maksymalny przepływ, wyrażony w normalnych metrach sześciennych na jednostkę czasu lub w jednostkach energii na jednostkę czasu, do którego użytkownik sieci jest uprawniony zgodnie z postanowieniami umowy przesyłowej;
- 4) „niewykorzystana zdolność przesyłowa” oznacza stałą zdolność przesyłową, jaką użytkownik sieci nabył zgodnie z umową przesyłową, ale na którą nie zgłosił zapotrzebowania w terminie określonym w umowie;
- 5) „zarządzanie ograniczeniami w przesyśle” oznacza zarządzanie portfelem zdolności przesyłowej operatora systemu przesyłowego w celu optymalnego i maksymalnego wykorzystania technicznej zdolności przesyłowej oraz określenie we właściwym czasie przyszłej przepustowości oraz wykrycie wąskich gardeł;
- 6) „rynek wtórny” oznacza rynek handlu zdolnością przesyłową inny niż rynek pierwotny;
- 7) „zgłoszenie zapotrzebowania” oznacza wcześniejsze powiadomienie operatora systemu przesyłowego przez użytkownika sieci o faktycznej ilości gazu, którą użytkownik chciałby wprowadzić do systemu lub z niego odebrać;
- 8) „ponowne zgłoszenie zapotrzebowania” oznacza powiadomienie operatora o skorygowanym zapotrzebowaniu;
- 9) „integralność systemu” w odniesieniu do sieci przesyłowej, włączając w to niezbędne urządzenia przesyłowe, oznacza każdą sytuację, w której ciśnienie i jakość gazu ziemnego pozostaje wewnątrz przedziału, którego dolną i górną granicę określi operator systemu przesyłowego tak, że przesyłanie gazu ziemnego będzie zapewnione z technicznego punktu widzenia;
- 10) „okres bilansowania” oznacza okres, w którym odbiór pewnej ilości gazu ziemnego z systemu, wyrażonej w jednostkach energii, musi być wyrównany przez każdego użytkownika sieci poprzez wprowadzenie tej samej objętości gazu do sieci przesyłowej zgodnie z umową przesyłową lub kodeksem sieci;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- 11) „użytkownicy sieci” oznaczają odbiorcę lub potencjalnego odbiorcę usług świadczonych przez operatora systemu przesyłowego, jak również samych operatorów systemu przesyłowego w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla wypełniania ich funkcji związanych z przesyłem;
- 12) „usługi przerywane” oznaczają usługi oferowane przez operatora systemu przesyłowego w odniesieniu do przerywanej zdolności przesyłowej;
- 13) „przerywana zdolność przesyłowa” oznacza zdolność przesyłową gazu, która może być przerwana przez operatora systemu przesyłowego zgodnie z warunkami określonymi w umowie przesyłowej;
- 14) „usługi długoterminowe” oznaczają usługi, które operator systemu przesyłowego oferuje na okres jednego roku lub dłużej;
- 15) „usługi krótkoterminowe” oznaczają usługi, które operator systemu przesyłowego oferuje na okres krótszy niż rok;
- 16) „ciągła zdolność przesyłowa” oznacza zdolność przesyłową gazu zagwarantowaną w umowie przez operatora systemu przesyłowego jako zdolność nieprzerywana;
- 17) „usługi ciągłe” oznaczają usługi oferowane przez operatora systemu przesyłowego w odniesieniu do ciągłej zdolności przesyłowej;
- 18) „techniczna zdolność przesyłowa” oznacza maksymalną ciągłą zdolność przesyłową, jaką operator systemu przesyłowego może zaoferować użytkownikom sieci, biorąc pod uwagę integralność systemu i wymagania eksploatacyjne sieci przesyłowej;
- 19) „zakontraktowana zdolność przesyłowa” oznacza zdolność, jaką operator systemu przesyłowego przydzielił użytkownikowi sieci na podstawie umowy przesyłowej;
- 20) „dostępna zdolność przesyłowa” oznacza część technicznej zdolności przesyłowej, która nie została przydzielona i w danym momencie jest dostępna w ramach systemu;
- 21) „ograniczenia kontraktowe w przesyśle” oznaczają sytuację, w której poziom zapotrzebowania na ciągłą zdolność przesyłową przekracza techniczną zdolność przesyłową;
- 22) „rynek pierwotny” oznacza rynek, na którym zdolność przesyłowa sprzedawana jest bezpośrednio przez operatora systemu przesyłowego;
- 23) „ograniczenia fizyczne w przesyśle” oznaczają sytuację, w której poziom zapotrzebowania na faktyczne dostawy przekracza techniczną zdolność przesyłową w określonym punkcie i w określonym czasie.

rozporządzenia, z wyjątkiem definicji przesyłu zawartej w pkt 3 tego artykułu.

Artykuł 3

Taryfy za dostęp do sieci

1. Taryfy lub metodologie ich obliczania stosowane przez operatorów systemów przesyłowych i zatwierdzone przez urzędy regulacji zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2003/55/WE, jak również taryfy opublikowane zgodnie z art. 18 ust. 1 tej dyrektywy są przejrzyste, uwzględniają potrzebę zachowania integralności systemu oraz potrzebę jego udoskonalania, odzwierciedlają faktycznie poniesione koszty w stopniu, w jakim koszty te odpowiadają tym, jakie ponosi porównywalny pod względem skuteczności i struktury operator sieci, oraz są przejrzyste, równocześnie zapewniając odpowiedni zwrot nakładów inwestycyjnych, a w uzasadnionych przypadkach uwzględniają wyniki analizy porównawczej taryf przeprowadzonej przez urzędy regulacji. Taryfy i metodologie wykorzystywane do ich obliczania stosowane są w sposób niedyskryminacyjny.

Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu ustalania taryf z wykorzystaniem mechanizmów rynkowych, takich jak aukcje, pod warunkiem że mechanizmy te i wynikające z nich dochody są zatwierdzone przez urzędy regulacji.

Taryfy lub metodologie stosowane do ich obliczania ułatwiają efektywny handel gazem oraz konkurencję, a zarazem unikają subsydiowania skrośnego pomiędzy użytkownikami sieci oraz dostarczając bodźców dla inwestycji, jak również utrzymują lub zapewniają współdziałanie sieci przesyłowych.

2. Taryfy za dostęp do sieci nie ograniczają płynności rynku oraz nie zakłócają transgranicznego handlu pomiędzy różnymi systemami przesyłowymi. W wypadku gdy różnice w strukturach taryf lub mechanizmach bilansowania utrudniałyby handel pomiędzy systemami przesyłowymi, bez względu na art. 25 ust. 2 dyrektywy 2003/55/WE, operatorzy systemów przesyłowych powinni, w ścisłej współpracy z odpowiednimi władzami krajowymi, aktywnie dążyć do zachowania zbieżności struktur taryfowych i reguł dotyczących stosowania opłat, w tym odnoszących się do bilansowania.

Artykuł 4

Usługi związane z dostępem stron trzecich

1. Operatorzy systemów przesyłowych są obowiązani:

- a) oferować swoje usługi wszystkim użytkownikom sieci w sposób niedyskryminacyjny. W szczególności jeżeli operator systemu przesyłowego oferuje te same usługi

2. Stosuje się również definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 2003/55/WE, odpowiednie dla stosowania niniejszego

różnym odbiorcom, powinien oferować je na równoważnych warunkach umownych, wykorzystując do tego zharmonizowane umowy przesyłowe albo wspólny kodeks sieci, zatwierdzone przez właściwe władze zgodnie z procedurą określoną w art. 25 dyrektywy 2003/55/WE;

- b) zapewniać zarówno ciągłe, jak i przerywane usługi związane z dostępem stron trzecich. Cena przerywanej zdolności przesyłowej odzwierciedla prawdopodobieństwo wystąpienia przerw;
- c) oferować użytkownikom sieci usługi zarówno długo-, jak i krótkoterminowe.

2. Umowy przesyłowe podpisane z niestandardowymi datami rozpoczęcia lub z okresem trwania krótszym niż w przypadku standardowej rocznej umowy przesyłowej nie powinny powodować dowolnego stosowania wyższych lub niższych taryf nieodzwierciedlających wartości rynkowej usług, zgodnie z zasadami ustalonymi w art. 3 ust. 1.

3. W stosownych przypadkach usługi związane z dostępem stron trzecich mogą być świadczone pod warunkiem przedstawienia odpowiednich gwarancji ze strony użytkowników sieci odnośnie do ich wiarygodności finansowej. Gwarancje takie nie mogą stanowić zbyt wysokich barier wobec wejścia na rynek, muszą być niedyskryminacyjne, przejrzyste i proporcjonalne.

Artykuł 5

Zasady dotyczące mechanizmów alokacji zdolności przesyłowej i procedur zarządzania ograniczeniami w przesyśle

1. Maksymalna zdolność przesyłowa we wszystkich odpowiednich punktach, o których mowa w art. 6 ust. 3, jest udostępniana uczestnikom rynku, z uwzględnieniem integralności systemu i skutecznego funkcjonowania sieci.

2. Operatorzy systemu przesyłowego wprowadzają w życie i publikują niedyskryminacyjne i przejrzyste mechanizmy alokacji zdolności przesyłowej, które:

- a) zapewniają właściwe bodźce ekonomiczne dla efektywnego i maksymalnego wykorzystania zdolności przesyłowej i ułatwiają inwestowanie w nową infrastrukturę;
- b) są kompatybilne z mechanizmami rynkowymi, w tym z mechanizmami rynków umów natychmiastowych i węzłów wymiany handlowej, zarazem zachowując elastyczność i możliwość dostosowywania się do zmieniających się uwarunkowań rynkowych;
- c) są zgodne z systemami dostępu do sieci Państw Członkowskich.

3. Nowe umowy przesyłowe zawierane przez operatorów systemu przesyłowego lub istniejące umowy przesyłowe ponownie przez nich negocjowane uwzględniają następujące zasady:

- a) w wypadku wystąpienia ograniczeń zdolności przesyłowej związanych z nadmierną zdolnością zakontraktowaną operator systemu przesyłowego powinien zaoferować zdolność przesyłową, na którą nie zgłoszono zapotrzebowania na rynku pierwotnym z przynajmniej jednodniowym wyprzedzeniem i w ramach umowy przerywanej;
- b) użytkownicy sieci, którzy chcą odsprzedać lub udostępnić swoją niewykorzystaną, zakontraktowaną zdolność przesyłową na rynku wtórnym, są do tego uprawnieni. Państwa Członkowskie mogą wymagać, by w takim przypadku użytkownicy sieci zawiadamiali lub informowali o tym operatora systemu przesyłowego.

4. Kiedy zdolność przesyłowa zakontraktowana w ramach istniejących umów przesyłowych pozostanie niewykorzystana i nastąpi ograniczenie zdolności przesyłowej związane z nadmiernymi kontraktowymi ograniczeniami w przesyśle, operatorzy systemu przesyłowego stosują przepisy ust. 3, chyba że naruszałoby to wymagania istniejących umów przesyłowych. W przypadkach gdy naruszałoby to istniejące umowy przesyłowe, operatorzy systemu przesyłowego, po konsultacji z właściwymi władzami, zwracają się z wnioskiem do użytkowników sieci o wykorzystanie na rynku wtórnym niewykorzystanej zdolności przesyłowej zgodnie z ust. 3.

5. W wypadku wystąpienia fizycznych ograniczeń w przesyśle operator systemu przesyłowego lub, w stosownych przypadkach, urzędy regulacji stosują niedyskryminacyjne, przejrzyste mechanizmy alokacji zdolności przesyłowej.

Artykuł 6

Wymogi przejrzystości

1. Operatorzy systemu przesyłowego podają do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące oferowanych przez nich usług, jak również stosowanych warunków, wraz z informacjami technicznymi potrzebnymi użytkownikom sieci do uzyskania skutecznego dostępu do sieci.

2. W celu zapewnienia stosowania przejrzystych, obiektywnych i niedyskryminacyjnych taryf oraz w celu ułatwienia skutecznego wykorzystania sieci gazowej, operatorzy systemów przesyłowych lub odpowiednie władze krajowe publikują odpowiednio szczegółowe informacje na temat ustalania, metodologii obliczania i struktury taryf.

3. Każdy operator systemu przesyłowego w odniesieniu do świadczonych przez siebie usług podaje do wiadomości publicznej informacje liczbowe o technicznej, zakontraktowanej i dostępnej zdolności przesyłowej dla wszystkich właściwych punktów, łącznie z punktami wejścia i wyjścia. Informacje te powinny być podawane regularnie i z zachowaniem ciągłości, w formie znormalizowanej i przyjaznej dla użytkownika.

4. Odpowiednie informacje na temat poszczególnych punktów systemu przesyłowego należy podawać do wiadomości publicznej po zatwierdzeniu przez właściwe władze, po konsultacji z użytkownikami sieci.

5. W wypadkach gdy operator systemu przesyłowego uzna, że nie jest uprawniony, ze względu na poufny charakter informacji, do podania do wiadomości publicznej wszystkich wymaganych danych, powinien zwrócić się do właściwych władz o zezwolenie na ograniczenie zakresu publikacji w odniesieniu do danego punktu lub punktów.

Właściwe władze udzielają lub odmawiają zezwolenia po indywidualnym rozważeniu każdej sprawy, w szczególności uwzględniając potrzebę zachowania uzasadnionej poufności handlowej oraz cel utworzenia konkurencyjnego rynku wewnętrznego gazu. Jeżeli zezwolenie zostanie udzielone, informacje o dostępnej zdolności przesyłowej są publikowane bez podawania danych liczbowych, których ujawnienie mogłoby naruszyć zasadę zachowania poufności.

W przypadku gdy trzech lub więcej użytkowników sieci zakontraktowało zdolność przesyłową w tym samym punkcie, zezwolenie, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie zostanie udzielone.

6. Informacje ujawniane przez operatorów systemów przesyłowych, wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia, powinny być w każdym przypadku zrozumiałe, zawierać jasno przedstawione dane liczbowe, powinny być łatwo dostępne i podawane w sposób niedyskryminacyjny.

Artykuł 7

Zasady bilansowania i opłaty za niebilansowanie

1. Zasady bilansowania opracowywane są w sposób uczciwy, niedyskryminacyjny i przejrzysty oraz oparte są na obiektywnych kryteriach. Zasady bilansowania odzwierciedlają prawdziwe potrzeby systemu z uwzględnieniem środków, którymi dysponuje operator systemu przesyłowego.

2. W przypadku nierynkowych systemów bilansowania poziomy tolerancji określane są w taki sposób, który odzwierciedla sezonowość lub powoduje, że poziom tolerancji jest wyższy niż poziom wynikający z sezonowości, a także odzwierciedla faktyczne możliwości techniczne systemu przesyłowego. Poziomy tolerancji odzwierciedlają prawdziwe potrzeby systemu uwzględniając środki, którymi dysponuje operator systemu przesyłowego.

3. Opłaty za niebilansowanie odzwierciedlają, na ile to możliwe, koszty przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich środków zachęcających użytkowników sieci do bilansowania ilości gazu przez nich wprowadzanego do sieci i odbieranego z sieci.

Nie stanowią one podstawy do subsydiowania skrośnego pomiędzy użytkownikami sieci i nie utrudniają wejścia na rynek nowym podmiotom.

Właściwe władze lub, w stosownych przypadkach, operatorzy systemu przesyłowego podają do wiadomości publicznej metodologię obliczania opłat za niebilansowanie, jak również metodologię tworzenia tariff wynikowych.

4. Operatorzy systemu przesyłowego mogą nakładać kary na użytkowników sieci, którzy nie zbilansowali swojego zapotrzebowania w ramach systemu przesyłowego według zasad bilansowania, o których mowa w ust. 1.

5. Kary, które przewyższają faktyczne koszty bilansowania w stopniu, w jakim koszty te odpowiadają tym, jakie ponosi porównywalny pod względem skuteczności i struktury operator sieci i są przejrzyste, są uwzględniane przy obliczaniu tariff w taki sposób, który nie spowoduje zmniejszenia zainteresowania użytkowników bilansowaniem i są zatwierdzone przez właściwe władze.

6. Aby umożliwić użytkownikom sieci podejmowanie środków zaradczych w odpowiednim czasie, operatorzy systemu przesyłowego przekazują *on-line* wystarczające, terminowe i wiarygodne informacje na temat statusu bilansowania użytkownika sieci. Poziom przekazywanych informacji powinien odzwierciedlać poziom informacji, jakimi dysponuje operator systemu przesyłowego. W przypadku istnienia opłat za udzielanie takich informacji, opłaty te są zatwierdzone przez władze właściwe i są podawane do wiadomości publicznej przez operatora systemu przesyłowego.

7. Państwa Członkowskie zapewnią, aby w celu ułatwienia handlu gazem operatorzy systemu przesyłowego podejmowali wysiłki zmierzające do zharmonizowania systemów bilansowania oraz ujednolicenia struktur i poziomów opłat za bilansowanie.

Artykuł 8

Handel prawami do zdolności przesyłowej

Każdy operator systemu przesyłowego podejmie odpowiednie kroki mające na celu umożliwienie i ułatwienie wolnego handlu prawami do zdolności przesyłowej. Każdy taki operator opracuje zharmonizowane umowy przesyłowe i procedury obowiązujące na rynku pierwotnym w celu ułatwienia handlu prawami do zdolności przesyłowej na rynku wtórnym oraz w celu uznania przeniesienia pierwotnych praw do korzystania ze zdolności przesyłowej, w przypadku gdy zostanie o tym powiadomiony przez użytkowników sieci. Urzędy regulacji będą powiadamiane o zharmonizowanych umowach przesyłowych i procedurach.

Artykuł 9

Wytyczne

1. W stosownych przypadkach Wytyczne, zapewniające minimalny stopień harmonizacji wymaganej do realizacji celu niniejszego rozporządzenia, określają:

- a) szczegóły dotyczące usług związanych z dostępem stron trzecich, w tym charakter, czas trwania i inne wymagania dotyczące tych usług, zgodnie z art. 4;
- b) szczegóły dotyczące zasad odnoszących się do mechanizmów alokacji zdolności przesyłowej i stosowania procedur zarządzania ograniczeniami w przesyśle, w wypadku zaistnienia ograniczeń związanych z nadmierną, zakontraktowaną zdolnością przesyłową, zgodnie z art. 5;
- c) szczegóły dotyczące informacji technicznych potrzebnych użytkownikom sieci do uzyskania efektywnego dostępu do systemu oraz szczegóły odnośnie do wszystkich właściwych punktów dotyczących wymogów przejrzystości, w tym informacje, które mają być opublikowane we wszystkich odpowiednich punktach i harmonogram, według którego informacje te powinny być opublikowane zgodnie z art. 6.

2. Wytyczne dotyczące zagadnień wymienionych w ust. 1 zawarte są w Załączniku. Komisja może wprowadzać do nich zmiany, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2.

3. Stosowanie i wprowadzanie zmian w Wytycznych, przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, odzwierciedla różnice pomiędzy krajowymi systemami gazu, dlatego też nie ma potrzeby tworzenia na poziomie Wspólnoty jednolitych, szczegółowych zasad i warunków dotyczących usług związanych z dostępem stron trzecich. Wytyczne te mogą jednak ustalać minimalne wymagania, jakie należy spełnić w celu osiągnięcia niedyskryminacyjnych, przejrzystych warunków dostępu do sieci na wewnętrznym rynku gazu, które mogą być następnie stosowane z uwzględnieniem różnic pomiędzy krajowymi systemami gazu.

Artykuł 10

Urzędy regulacji

Wypełniając swoje obowiązki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem urzędy regulacji Państw Członkowskich ustanowione zgodnie z art. 25 dyrektywy 2003/55/WE zapewniają przestrzeganie niniejszego rozporządzenia i Wytycznych przyjętych zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia.

W stosownych przypadkach urzędy współpracują między sobą oraz z Komisją.

Artykuł 11

Udzielanie informacji

Państwa Członkowskie oraz urzędy regulacji udzielają Komisji, na jej wniosek, wszelkich informacji niezbędnych do celów art. 9.

Komisja ustala odpowiedni termin, w jakim należy dostarczać informacji, uwzględniając stopień ich złożoności i pilności.

Artykuł 12

Prawo Państw Członkowskich do wprowadzania bardziej szczegółowych środków

Niniejsze rozporządzenie nie stanowi uszczerbku dla praw Państw Członkowskich w kwestii utrzymania lub wprowadzenia środków zawierających bardziej szczegółowe przepisy niż zawarte w niniejszym rozporządzeniu i w Wytycznych, o których mowa w art. 9.

Artykuł 13

Kary

1. Państwa Członkowskie ustanawiają zasady nakładania kar za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia stosowania tych kar. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ustanowionych przepisach najpóźniej do dnia 1 lipca 2006 r. Komisja zostaje również bezzwłocznie powiadomiona o wszystkich późniejszych zmianach tych przepisów.

2. Kary przewidziane zgodnie z ust. 1 nie mają charakteru karnoprawnego.

Artykuł 14

Procedura komitetu

1. Komisję wspiera komitet ustanowiony na mocy art. 30 dyrektywy 2003/55/WE.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i art. 7 decyzji 1999/468/WE przy uwzględnieniu jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 15**Sprawozdanie Komisji**

Komisja monitoruje wprowadzanie w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja w swoim sprawozdaniu, zgodnie z art. 31 ust. 3 dyrektywy 2003/55/WE, podaje informacje na temat doświadczeń zdobytych w czasie stosowania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie w szczególności stwierdza, w jakim stopniu dzięki rozporządzeniu zapewnione zostały niedyskryminacyjne i odzwierciedlające koszty warunki dostępu do sieci przesyłowych gazu w celu zapewnienia odbiorcom możliwości dokonania wyboru w ramach dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego oraz w celu zapewnienia długoterminowego bezpieczeństwa dostaw. W razie potrzeby sprawozdanie zawiera właściwe wnioski i/lub zalecenia.

Artykuł 16**Odstępstwa i zwolnienia**

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- a) systemów przesyłowych gazu ziemnego znajdujących się w Państwach Członkowskich, na okres obowiązującego odstępstwa przyznanego zgodnie z art. 28 dyrektywy 2003/55/WE; Państwa Członkowskie, którym przyznano odstępstwo zgodnie z art. 28 dyrektywy 2003/55/WE mogą złożyć do Komisji wniosek o tymczasowe odstępstwo od stosowania niniejszego rozporządzenia na okres do dwóch lat od daty wygaśnięcia odstępstwa, o którym mowa w lit. a);
- b) gazociągów międzysystemowych pomiędzy Państwami Członkowskimi i znacznego zwiększenia zdolności przesyłowej w istniejącej infrastrukturze oraz

modyfikacji takiej infrastruktury, umożliwiających rozwój nowych źródeł dostaw gazu określonych w art. 22 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/55/WE, które są wyłączone ze stosowania wymogów art. 18, 19, 20 oraz 25 ust. 2, 3 i 4 tej dyrektywy tak długo, jak są one wyłączone ze stosowania przepisów, o których mowa w niniejszej literze; lub

- c) systemów przesyłowych gazu ziemnego, którym przyznano odstępstwo zgodnie z art. 27 dyrektywy 2003/55/WE.

Artykuł 17**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r. z wyjątkiem drugiego zdania art. 9 ust. 2, które stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 28 września 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

J. D. ALEXANDER

ZAŁĄCZNIK

WYTYCZNE DOTYCZĄCE NASTĘPUJĄCYCH ZAGADNIENÍ:

1. **Usługi związane z dostępem stron trzecich**
  2. **Zasady określające mechanizmy alokacji zdolności przesyłowej i procedury zarządzania ograniczeniami w przesyłach oraz ich stosowanie w wypadku kontraktowych ograniczeń w przesyłach, oraz**
  3. **Określenie informacji technicznych potrzebnych użytkownikom sieci do uzyskania skutecznego dostępu do systemu, określenie wszystkich punktów istotnych dla zachowania wymogów przejrzystości oraz informacje, które mają być publikowane we wszystkich odpowiednich miejscach oraz harmonogram, według którego informacje te powinny być publikowane**
1. **Usługi związane z dostępem stron trzecich**
    - 1) Operatorzy systemu przesyłowego oferują ciągle i przerywane usługi, których czas trwania wynosi co najmniej jeden dzień.
    - 2) Zharmonizowane umowy przesyłowe i wspólny kodeks sieciowy zostanie opracowany w sposób ułatwiający handel zdolnością przesyłową zakontraktowaną przez użytkowników sieci oraz ponowne jej wykorzystanie nieprzeszkadzające w udostępnianiu zdolności przesyłowej.
    - 3) Operatorzy systemu przesyłowego opracowują kodeksy sieci i zharmonizowane umowy po przeprowadzeniu odpowiednich konsultacji z użytkownikami sieci.
    - 4) Operatorzy systemu przesyłowego opracowują standardowe procedury zgłaszania zapotrzebowania i ponownego zgłaszania zapotrzebowania na zdolność. Opracowują system informacji i środki komunikacji elektronicznej w celu dostarczania użytkownikom sieci odpowiednich danych oraz uproszczenia transakcji, takich jak zgłaszanie zapotrzebowania na zdolność przesyłową, kontraktowanie i przenoszenie praw do zdolności przesyłowej pomiędzy użytkownikami sieci.
    - 5) Operatorzy systemu przesyłowego harmonizują formalne procedury składania wniosków i terminy udzielania odpowiedzi według najlepszej praktyki branżowej w celu maksymalnego skrócenia terminów udzielania odpowiedzi. Zapewniają też systemy rezerwowania i potwierdzania przyznania zdolności przesyłowej *on-line* oraz procedury zgłaszania zapotrzebowania, jak również ponownego zgłaszania zapotrzebowania nie później niż do dnia 1 lipca 2006 r., po konsultacjach z odpowiednimi użytkownikami sieci.
    - 6) Operatorzy systemu przesyłowego nie pobierają oddzielnych opłat od użytkowników sieci za wnioski o udzielenie informacji i za transakcje związane z ich umowami transportowymi, a które są prowadzone zgodnie ze standardowymi regułami i procedurami.
    - 7) Opłaty za wnioski o udzielenie informacji, które wymagają nadzwyczajnych lub nadmiernych wydatków, takich jak przeprowadzenie studium wykonalności, mogą być pobierane oddzielnie, pod warunkiem że opłaty te zostaną należycie uzasadnione.
    - 8) Operatorzy systemu przesyłowego współpracują z innymi operatorami systemu przesyłowego przy koordynowaniu konserwacji i remontów swoich sieci w celu zminimalizowania jakichkolwiek zakłóceń usług przesyłowych świadczonych na rzecz użytkowników sieci, jak również operatorów systemu przesyłowego w innych obszarach oraz w celu zapewnienia równych korzyści w związku z bezpieczeństwem dostaw, w tym w odniesieniu do tranzytu.
    - 9) Operatorzy systemu przesyłowego publikują przynajmniej raz w roku, w terminie wcześniej określonym, z odpowiednim wyprzedzeniem, wszystkie planowane okresy konserwacji i remontów, które mogą mieć wpływ na prawa użytkowników sieci wynikające z umów przesyłowych oraz związane z nimi informacje dotyczące eksploatacji. Zasada ta obejmuje niedyskryminacyjną publikację informacji o wszelkich zmianach okresów konserwacji i remontów oraz zawiadamianie o nieplanowanych konserwacjach i remontach, natychmiast po uzyskaniu tych informacji przez operatora systemu przesyłowego. W czasie okresów konserwacji i remontów

operatorzy systemu przesyłowego regularnie publikują uaktualnione informacje dotyczące szczegółów, spodziewanego czasu trwania i rezultatu przeprowadzanych konserwacji i remontów.

- 10) Operatorzy systemu przesyłowego przechowują i udostępniają właściwym władzom, na ich wniosek, dzienny rejestr faktycznie prowadzonych konserwacji i remontów oraz zaistniałych zakłóceń w przepływie. Informacje udostępniane są również na wniosek podmiotów odczuwających skutki takich zakłóceń.

2. **Zasady określające mechanizmy alokacji zdolności przesyłowej, procedury zarządzania ograniczeniami w przesyśle oraz ich stosowanie w wypadku kontraktowych ograniczeń w przesyśle**

2.1. *Zasady określające mechanizmy alokacji zdolności przesyłowej i procedury zarządzania ograniczeniami w przesyśle*

- 1) Mechanizmy alokacji zdolności przesyłowej i procedury zarządzania ograniczeniami w przesyśle ułatwiają rozwój konkurencji i płynność obrotu zdolnością przesyłową oraz są zgodne z mechanizmami rynkowymi, włączając w to rynki kupna z natychmiastową dostawą i węzły wymiany handlowej. Są elastyczne i mają zdolność dostosowywania się do zmieniających się uwarunkowań rynkowych.
- 2) Mechanizmy i procedury uwzględniają integralność danego systemu jak również bezpieczeństwo dostaw.
- 3) Mechanizmy i procedury nie utrudniają wejścia na rynek nowych uczestników, ani też nie tworzą niepotrzebnych barier wobec wejścia na rynek. Nie uniemożliwiają skutecznej konkurencji pomiędzy uczestnikami rynku, włączając w to nowych, wchodzących na rynek uczestników oraz firmy z małym udziałem w rynku.
- 4) Mechanizmy i procedury zapewniają odpowiednie bodźce gospodarcze sprzyjające efektywnemu i maksymalnemu wykorzystaniu technicznej zdolności przesyłowej oraz ułatwiają inwestowanie w nową infrastrukturę.
- 5) Użytkownicy sieci są informowani o rodzajach okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na dostępność zakontraktowanej zdolności przesyłowej. Informacje dotyczące przerw powinny odzwierciedlać poziom informacji, jakimi dysponuje operator systemu przesyłowego.
- 6) W wypadku wystąpienia, z powodów związanych z zachowaniem integralności systemu, trudności w realizacji zobowiązań kontraktowych dotyczących dostaw, operatorzy systemu przesyłowego powinni zawiadomić o tym użytkowników sieci oraz bezzwłocznie podjąć działania zmierzające do znalezienia niedyskryminacyjnego rozwiązania zaistniałego problemu.

Przed wdrożeniem procedur operatorzy systemu przesyłowego konsultują je z użytkownikami sieci oraz uzgadniają je z urzędem regulacji.

2.2. *Procedury zarządzania ograniczeniami w przesyśle w wypadku kontraktowych ograniczeń w przesyśle*

- 1) W wypadku niewykorzystania zakontraktowanej zdolności przesyłowej, operatorzy systemu przesyłowego udostępniają tę zdolność na rynku pierwotnym na zasadzie przerywanej, stosując umowy o zróżnicowanym czasie trwania do momentu, kiedy właściwy użytkownik sieci nie zaoferuje jej na rynku wtórnym za rozsądną cenę.
- 2) Dochody z uwolnionej przerywanej zdolności przesyłowej są rozdzielane zgodnie z zasadami zatwierdzonymi lub przyjętymi przez właściwy urząd regulacji. Reguły te są zgodne z wymogami skutecznego i racjonalnego wykorzystania systemu.

- 3) Rozsądna cena za uwolnienie przerywanej zdolności przesyłowej może być ustalona przez właściwy urząd regulacji z uwzględnieniem istniejących w danej sytuacji szczególnych uwarunkowań.
  - 4) W stosownych przypadkach operatorzy systemu przesyłowego powinni podjąć odpowiednie wysiłki w celu zaoferowania na rynku przynajmniej części niewykorzystanej zdolności przesyłowej w formie ciągłej zdolności przesyłowej.
3. **Określenie informacji technicznych potrzebnych użytkownikom sieci do uzyskania skutecznego dostępu do systemu, określenie wszystkich punktów istotnych dla zachowania wymogów przejrzystości oraz informacje, które mają być publikowane we wszystkich odpowiednich miejscach oraz harmonogram, według którego informacje te powinny być publikowane**

3.1. *Określenie informacji technicznych niezbędnych użytkownikom sieci do uzyskania skutecznego dostępu do systemu*

Operatorzy systemu przesyłowego publikują przynajmniej następujące informacje o swoich systemach i usługach:

- a) szczegółowy i wszechstronny opis różnych rodzajów oferowanych usług i opłat za te usługi;
- b) różne typy umów przesyłowych dostępnych dla tych usług oraz, jeżeli mają one zastosowanie, kodeks sieci i/lub standardowe warunki określające prawa i obowiązki wszystkich użytkowników sieci, włączając w to zharmonizowane umowy przesyłowe oraz inne odpowiednie dokumenty;
- c) zharmonizowane procedury stosowane w czasie korzystania z systemu przesyłowego wraz z definicjami kluczowych warunków;
- d) przepisy dotyczące alokacji zdolności przesyłowej, zarządzania ograniczeniami w przesyśle oraz procedur zapobiegających akumulacji rezerw zdolności przesyłowej oraz procedur dotyczących jej ponownego wykorzystania.
- e) zasady stosowane w handlu zdolnością przesyłową na rynku wtórnym wobec operatora systemu przesyłowego;
- f) o ile mają one zastosowanie, poziomy elastyczności i tolerancji stosowane w usługach przesyłowych i innych usługach bez oddzielnych opłat, jak również oferowane dodatkowo poziomy elastyczności i związane z nimi opłaty;
- g) szczegółowy opis systemu gazowniczego zarządzanego przez operatora systemu przesyłowego wskazujący wszystkie właściwe punkty łączące jego system z systemem przesyłowym innego operatora i/lub opis infrastruktury gazownicznej, takiej jak infrastruktura dla skroplonego gazu ziemnego (LNG), oraz infrastruktury niezbędnej do świadczenia usług pomocniczych określonych w art. 2 ust. 14 dyrektywy 2003/55/WE;
- h) informacje o jakości gazu i standardach dotyczących wielkości ciśnień;
- i) zasady stosowane przy przyłączaniu do systemu zarządzanego przez operatora systemu przesyłowego;
- j) jakiegokolwiek podawane okresowo informacje dotyczące proponowanych i/lub faktycznych zmian w usługach lub warunkach, w tym elementów wymienionych w lit. a)–i).

3.2. Określenie wszystkich punktów istotnych dla zachowania wymogów przejrzystości

Właściwe punkty obejmują co najmniej:

- a) wszystkie punkty wejścia do sieci zarządzanej przez operatora systemu przesyłowego;
- b) wszystkie najważniejsze punkty wyjścia i strefy wyjścia posiadające co najmniej 50 % całkowitej zdolności przesyłowej danego operatora systemu przesyłowego, włączając w to wszystkie punkty wyjścia lub strefy wyjścia posiadające ponad 2 % całkowitej zdolności przesyłowej punktu wyjścia z sieci;
- c) wszystkie punkty łączące różne sieci operatorów systemu przesyłowego;
- d) wszystkie punkty łączące sieć operatora systemu przesyłowego z terminalem LNG;
- e) wszystkie istotne punkty w sieci danego operatora systemu przesyłowego wraz z punktami połączenia z gazowymi węzłami wymiany handlowej. Za istotne uważa się wszystkie punkty, co do których, na podstawie doświadczenia, istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia fizycznych ograniczeń w przesyłach;
- f) wszystkie punkty łączące sieć danego operatora systemu przesyłowego z infrastrukturą niezbędną do świadczenia usług pomocniczych określonych w art. 2 ust. 14 dyrektywy 2003/55/WE.

3.3. Informacje, które mają być publikowane we wszystkich odpowiednich miejscach i harmonogram, według którego informacje te powinny być publikowane

- 1) We wszystkich właściwych miejscach operatorzy systemu przesyłowego publikują w Internecie, w sposób regularny i ciągły oraz w formie znormalizowanej i przyjaznej dla odbiorcy, następujące informacje o dziennym stanie zdolności przesyłowej:
  - a) maksymalna techniczna zdolność przesyłowa w obu kierunkach;
  - b) całkowita zakontraktowana i przerywana zdolność przesyłowa;
  - c) dostępna zdolność przesyłowa.
- 2) Dla wszystkich właściwych punktów operatorzy systemu przesyłowego publikują informacje dotyczące dostępnej zdolności przesyłowej na okres obejmujący przynajmniej następnych 18 miesięcy i uaktualniają te informacje przynajmniej co miesiąc lub częściej, w miarę otrzymywania nowych informacji.
- 3) Operatorzy systemu przesyłowego codziennie publikują uaktualnienia dotyczące dostępności krótkoterminowych usług (z wyprzedzeniem jednodniowym i tygodniowym) oparte, między innymi, na zgłoszeniach zapotrzebowania, aktualnych zobowiązaniach wynikających z zawartych umów oraz regularnych, długoterminowych przewidywaniach dotyczących dostępnej zdolności przesyłowej w ujęciu rocznym, przez okres do 10 lat dla wszystkich właściwych punktów.
- 4) Operatorzy systemu przesyłowego publikują w sposób ciągły wskaźniki maksymalnego i minimalnego miesięcznego wykorzystania zdolności przesyłowej, jak również średni roczny przepływ we wszystkich właściwych miejscach za okres ostatnich trzech lat.
- 5) Operatorzy systemu przesyłowego prowadzą dzienny rejestr faktycznych łącznych przepływów, obejmujący co najmniej ostatnie trzy miesiące.

- 6) Operatorzy systemu przesyłowego prowadzą rejestr wszystkich umów dotyczących zdolności przesyłowej oraz innych właściwych informacji na temat obliczania i udostępniania zdolności przesyłowej. Krajowe urzędy regulacji posiadają dostęp do tych rejestrów w celu wypełniania swoich obowiązków.
  - 7) Operatorzy systemu przesyłowego zapewniają przyjazne dla użytkownika instrumenty służące obliczaniu taryf za dostępne usługi i sprawdzaniu *on-line* dostępnej zdolności przesyłowej.
  - 8) W wypadkach gdy operatorzy systemu przesyłowego nie mogą publikować informacji zgodnie z ust. 1, 3 i 7, konsultują się z właściwymi władzami krajowymi i ustalają plan działań, który powinien być wdrożony jak najszybciej, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2006 r.
-

DECYZJA nr 1776/2005/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 28 września 2005 r.****zmieniająca decyzję Rady 2000/819/WE w sprawie wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) (2001–2005)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 157 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niezbędne jest zapewnienie ciągłości wspólnotowego wsparcia dla przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).
- (2) Właściwe jest zatem przedłużenie okresu obowiązywania decyzji 2000/819/WE ⁽³⁾ o kolejny rok do dnia 31 grudnia 2006 r. oraz zwiększenie finansowej kwoty referencyjnej o 88,5 miliona EUR.
- (3) Decyzja 2000/819/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona.

- (4) Odbyły się konsultacje z Komitetem Regionów, przy czym nie wydał on opinii,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji 2000/819/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 ust. 1 finansową kwotę referencyjną „450 milionów EUR” zastępuje się kwotą „538 500 000 EUR”;
- 2) w art. 8 datę „31 grudnia 2005 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2006 r.”.

Artykuł 2 Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 28 września 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
PrzewodniczącyW imieniu Rady
Przewodniczący
D. ALEXANDER

⁽¹⁾ Opinia z dnia 9 marca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 26 maja 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 lipca 2005 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 333 z 29.12.2000, str. 84. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 593/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 268 z 16.8.2004, str. 3).

DYREKTYWA RADY 2005/71/WE**z dnia 12 października 2005 r.****w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. a) i art. 63 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mając na celu skonsolidowanie i strukturalizację europejskiej polityki w dziedzinie badań, Komisja w styczniu 2000 r. uznała za konieczne utworzenie Europejskiej Przestrzeni Badawczej jako bazy dla przyszłych działań Wspólnoty w tej dziedzinie.
- (2) Rada Europejska na posiedzeniu w Lizbonie w marcu 2000 r., uznając znaczenie Europejskiej Przestrzeni Badawczej, wyznaczyła dla Wspólnoty cel, którym jest spowodowanie, by stała się ona do roku 2010 najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarką na świecie opartą na wiedzy.
- (3) Globalizacja gospodarki wymaga większej mobilności naukowców, co zostało już uznane w szóstym programie ramowym Wspólnoty Europejskiej ⁽⁴⁾ poprzez szersze udostępnienie jego programów dla naukowców spoza Unii Europejskiej.
- (4) Aby osiągnąć cel wyznaczony przez Radę Europejską na posiedzeniu w Barcelonie w marcu 2002 r., tj. przeznaczyć 3 % PKB na inwestycje w badania naukowe, Wspólnota będzie potrzebowała do roku 2010 około 700 000 naukowców. Cel ten należy osiągnąć za pomocą szeregu powiązanych ze sobą środków, takich jak uczynienie kariery naukowej bardziej atrakcyjną dla młodych ludzi, wspieranie uczestnictwa kobiet w badaniach naukowych, zwiększenie możliwości kształcenia się i mobilności w zakresie badań naukowych, poprawa perspektyw kariery dla naukowców w ramach

Wspólnoty oraz otwarcie się Wspólnoty dla obywateli państw trzecich, którzy mogliby zostać przyjęci w celu prowadzenia badań.

- (5) Niniejsza dyrektywa ma na celu przyczynienie się do osiągnięcia tych celów poprzez wspieranie przyjmowania i mobilności w celu prowadzenia badań przez obywateli państw trzecich w odniesieniu do pobytów dłuższych niż trzy miesiące, w celu sprawienia, by Wspólnota stała się bardziej atrakcyjna dla naukowców z całego świata oraz w celu wzmocnienia jej pozycji jako międzynarodowego centrum badań naukowych.
- (6) Wprowadzenie w życie niniejszej dyrektywy nie powinno prowadzić do „drenażu mózgów” z państw ze wschodzącą gospodarką lub państw rozwijających się. Należy przedsięwziąć wspólnie z ich krajami pochodzenia środki wspomagające mobilność oraz reintegrację naukowców w ich krajach pochodzenia, w celu określenia wszechstronnej polityki migracyjnej.
- (7) Aby osiągnąć cele procesu lizbońskiego istotne jest również wspieranie mobilności naukowców będących obywatelami UE w celu prowadzenia badań naukowych w ramach Unii, w szczególności naukowców z Państw Członkowskich, które przystąpiły do Unii w 2004 r.
- (8) Biorąc pod uwagę otwartość narzuconą przez zmiany w gospodarce światowej i przewidywane wymogi niezbędne do osiągnięcia celu polegającego na przeznaczaniu 3 % PKB na inwestycje w badania naukowe, naukowcy z państw trzecich, których potencjalnie dotyczy niniejsza dyrektywa, powinni zostać zdefiniowani szeroko, zgodnie z ich kwalifikacjami oraz projektem badawczym, który mają realizować.
- (9) Ponieważ wysiłek, jaki należy włożyć, aby osiągnąć wspomniany docelowy poziom 3 % PKB, dotyczy głównie sektora prywatnego, który musi w tym celu pozyskać w nadchodzących latach większą liczbę naukowców, instytucje badawcze, których potencjalnie dotyczy niniejsza dyrektywa, mogą należeć zarówno do sektora publicznego, jak i prywatnego.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 12 kwietnia 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 120 z 20.5.2005, str. 60.

⁽³⁾ Dz.U. C 71 z 22.3.2005, str. 6.

⁽⁴⁾ Decyzja nr 1513/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotycząca szóstego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniającego się do utworzenia Europejskiej Przestrzeni Badawczej i innowacji (2002–2006) (Dz.U. L 232 z 29.8.2002, str. 1). Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

- (10) Każde Państwo Członkowskie powinno zapewnić, aby do publicznej wiadomości podawane były, w szczególności za pośrednictwem Internetu, możliwie wyczerpujące, systematycznie aktualizowane informacje na temat instytucji badawczych zatwierdzonych zgodnie z niniejszą dyrektywą, z którymi naukowcy mogliby zawrzeć umowę o przyjęciu oraz na temat warunków i procedur dotyczących wjazdu i pobytu na jego terytorium w celu prowadzenia badań na podstawie niniejszej dyrektywy.
- (11) Przyjmowanie naukowców powinno zostać ułatwione poprzez ustanowienie procedury przyjmowania, która byłaby niezależna od ich stosunku prawnego z przyjmującą instytucją badawczą i poprzez zaniechanie wymagań od nich poza dokumentem pobytowym dodatkowo zezwolenia na pracę. Państwa Członkowskie mogłyby stosować zgodnie z przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną podobne zasady w stosunku do obywateli państw trzecich wnioskujących o przyjęcie w celu nauczania w placówce szkolnictwa wyższego w ramach projektu badawczego.
- (12) Jednocześnie powinny zostać utrzymane tradycyjne sposoby przyjmowania (takie jak zatrudnianie oraz stypendia), w szczególności w stosunku do doktorantów prowadzących badania naukowe jako studenci, którzy powinni zostać wyłączeni z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, i wobec których zastosowanie ma dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie ⁽¹⁾.
- (13) Szczególna procedura dotycząca naukowców oparta jest na współpracy pomiędzy instytucją badawczą a organami imigracyjnymi w Państwach Członkowskich: przynajmniej ona tym ostatnim kluczkową rolę w procedurze przyjmowania, mając na celu ułatwienie i przyspieszenie wjazdu oraz pobytu naukowców z państw trzecich we Wspólnocie, zachowując jednocześnie uprawnienia Państw Członkowskich w odniesieniu do utrzymywania porządku imigracyjnego.
- (14) Instytucje badawcze zatwierdzone wcześniej przez Państwa Członkowskie muszą być w stanie podpisać z obywatelem państwa trzeciego umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego. Państwa Członkowskie wydadzą dokument pobytowy na podstawie umowy o przyjęciu, jeśli spełnione będą warunki wjazdu i pobytu.
- (15) W celu uczynienia Wspólnoty bardziej atrakcyjną dla naukowców z państw trzecich należy na czas ich pobytu przyznać im w wielu dziedzinach takie same prawa socjalne i ekonomiczne, jak obywatelom przyjmującego Państwa Członkowskiego oraz dać im możliwość nauczania w placówkach szkolnictwa wyższego.
- (16) Niniejsza dyrektywa stanowi znaczny postęp w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, ponieważ zasada niedyskryminacji ma zastosowanie również do osób przybywających do Państwa Członkowskiego bezpośrednio z państwa trzeciego. Niniejsza dyrektywa nie powinna jednak przyznawać dalszych praw poza wynikającymi z obowiązujących obecnie przepisów wspólnotowych w dziedzinie zabezpieczenia społecznego dla obywateli państw trzecich, w przypadku których występują elementy transgraniczne pomiędzy Państwami Członkowskimi. Ponadto niniejsza dyrektywa nie powinna przyznawać praw w odniesieniu do sytuacji, które wykraczają poza zakres stosowania przepisów wspólnotowych, jak na przykład w odniesieniu do członków rodziny mających miejsce zamieszkania w państwie trzecim.
- (17) Należy wspierać mobilność naukowców będących obywatelami państw trzecich, przyjętych w celu prowadzenia badań naukowych, stanowiącą środek rozwoju i poprawy kontaktów oraz powiązań pomiędzy partnerami oraz umacniania roli Europejskiej Przestrzeni Badawczej w skali światowej. Naukowcy powinni mieć prawo do mobilności na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie. Warunki korzystania z prawa do mobilności na podstawie niniejszej dyrektywy nie powinny mieć wpływu na obowiązujące obecnie przepisy dotyczące uznawania ważności dokumentów podróży.
- (18) Należy zwrócić szczególną uwagę na ułatwianie i wspieranie utrzymania jedności rodzin naukowców zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 12 października 2005 r. dotyczącym ułatwiania przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych we Wspólnocie Europejskiej ⁽²⁾.
- (19) W celu utrzymania jedności rodziny i umożliwienia mobilności członkowie rodziny powinni mieć możliwość dołączenia do naukowca w innym Państwie Członkowskim na warunkach określonych w prawie krajowym tego Państwa Członkowskiego, w tym zgodnie z jego zobowiązaniami wynikającymi z umów dwustronnych lub wielostronnych.
- (20) Posiadacze dokumentu pobytowego powinni, co do zasady, mieć prawo do złożenia wniosku o przyjęcie, przebywając na terytorium danego Państwa Członkowskiego.
- (21) Państwa Członkowskie powinny mieć prawo do pobierania od wnioskodawców opłaty za rozpatrzenie wniosków o wydanie dokumentu pobytowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 23.12.2004, str. 12.

⁽²⁾ Patrz: 26 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (22) Niniejsza dyrektywa nie powinna w żadnym wypadku mieć wpływu na stosowanie rozporządzenia Rady nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich ⁽¹⁾.
- (23) Cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie wprowadzenie specjalnej procedury przyjmowania i ustalenie warunków wjazdu oraz pobytu mających zastosowanie do obywateli państw trzecich przy pobytach w Państwie Członkowskim dłuższych niż trzy miesiące w celu realizacji projektu badawczego na podstawie umowy o przyjęciu z instytucją badawczą, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, w szczególności w zakresie zapewnienia mobilności pomiędzy Państwami Członkowskimi, i możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty. Wspólnota jest zatem uprawniona do podjęcia działań zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (24) Państwa Członkowskie powinny transponować przepisy niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.
- (25) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (26) Zgodnie z ust. 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa Państwa Członkowskie będą zachęcane do sporządzania, dla potrzeb własnych, a także w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które, na ile jest to możliwe, będą ilustrować korelację między dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do publikowania tych tabel.
- (27) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Irlandia notyfikowała listem z dnia 1 stycznia 2004 r. swoją chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (28) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla

art. 4 wyżej wymienionego Protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związane ani nie podlega jej stosowaniu.

- (29) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani nie podlega jej stosowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

Niniejsza dyrektywa określa warunki przyjmowania naukowców z państw trzecich w Państwach Członkowskich na okres dłuższy niż trzy miesiące w celu prowadzenia projektu badawczego na podstawie umowy o przyjęciu zawartej z instytucją badawczą.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;
- b) „badania” oznaczają pracę twórczą prowadzoną w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobu wiedzy, w tym wiedzy o człowieku, kulturze i społeczeństwie, a także użycie tego zasobu wiedzy do znajdowania nowych zastosowań;
- c) „instytucja badawcza” oznacza jakąkolwiek instytucję publiczną lub prywatną, która prowadzi badania i która została zatwierdzona do celów niniejszej dyrektywy przez Państwo Członkowskie zgodnie jego z przepisami i praktyką administracyjną;
- d) „naukowiec” oznacza obywatela państwa trzeciego posiadającego stosowny dyplom ukończenia studiów wyższych umożliwiający mu dostęp do programów doktoranckich, wybieranego przez instytucję badawczą w celu realizacji projektu badawczego, do którego wymagany jest zwykle wyżej wymieniony dyplom;

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2002, str. 1.

- e) „dokument pobytowy” oznacza każde zezwolenie wydane przez organy Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 i opatrzone adnotacją „naukowiec”, uprawniające obywatela państwa trzeciego do legalnego pobytu na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 3

Zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie wobec obywateli państw trzecich, którzy wnioskują o przyjęcie na terytorium Państwa Członkowskiego w celu realizacji projektu badawczego.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania wobec:
  - a) obywateli państw trzecich przebywających w Państwie Członkowskim na podstawie wniosku o przyznanie ochrony międzynarodowej lub objętych systemami ochrony tymczasowej;
  - b) obywateli państw trzecich, którzy jako studenci w rozumieniu dyrektywy 2004/114/WE wnioskują o pobyt w Państwie Członkowskim w celu prowadzenia badań prowadzących do zdobycia stopnia doktora;
  - c) obywateli państw trzecich, których wydalenie zostało wstrzymane z powodów faktycznych lub prawnych;
  - d) naukowców oddelegowanych przez instytucję badawczą do innej instytucji badawczej w innym Państwie Członkowskim.

Artykuł 4

Korzystniejsze przepisy

1. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystniejszych przepisów wynikających z:
  - a) umów dwustronnych lub wielostronnych zawartych między Wspólnotą lub między Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a jednym lub kilkoma państwami trzecimi, z drugiej strony;
  - b) umów dwustronnych lub wielostronnych zawartych między jednym lub kilkoma Państwami Członkowskimi a jednym lub kilkoma państwami trzecimi.

2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez wpływu na prawo Państw Członkowskich do przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów w stosunku do osób, do których ma ona zastosowanie.

ROZDZIAŁ II

INSTYTUCJE BADAWCZE

Artykuł 5

Zatwierdzenie

1. Każda instytucja badawcza chcąc przyjąć naukowca w ramach procedury przyjmowania określonej w niniejszej dyrektywie musi wcześniej zostać zatwierdzona w tym celu przez dane Państwo Członkowskie.

2. Zatwierdzenie instytucji badawczej następuje zgodnie z procedurami określonymi w prawie krajowym lub w praktyce administracyjnej Państw Członkowskich. Wnioski o zatwierdzenie zarówno instytucji publicznych, jak i prywatnych składane są zgodnie z tymi procedurami oraz w oparciu, odpowiednio, o ich zadania statutowe lub cele spółki, a także na podstawie dowodu prowadzenia przez nie badań.

Zatwierdzenie instytucji badawczej jest ważne przez okres przynajmniej pięciu lat. W wyjątkowych przypadkach Państwa Członkowskie mogą udzielić zatwierdzenia na krótszy okres.

3. Państwa Członkowskie mogą wymagać, zgodnie z przepisami krajowymi, pisemnego zobowiązania się instytucji badawczej do zwrotu kosztów związanych z pobytem i powrotem naukowca, pokrytych ze środków publicznych, w przypadkach jego nielegalnego pobytu na terytorium danego Państwa Członkowskiego. Odpowiedzialność finansowa instytucji badawczej wygasa najpóźniej 6 miesięcy po wygaśnięciu umowy o przyjęciu.

4. Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że w terminie dwóch miesięcy od daty wygaśnięcia danej umowy o przyjęciu zatwierdzona instytucja dostarczy właściwym organom wyznaczonym do tego celu przez Państwo Członkowskie potwierdzenie, że wykonano prace w ramach wszystkich projektów, w odniesieniu do których podpisano umowę o przyjęciu zgodnie z art. 6.

5. Właściwe organy w każdym z Państw Członkowskich publikują i regularnie aktualizują listę instytucji badawczych zatwierdzonych do celów niniejszej dyrektywy.

6. Państwo Członkowskie może, niezależnie od innych środków, odmówić przedłużenia lub zdecydować o cofnięciu zatwierdzenia instytucji badawczej, która przestała spełniać warunki określone w ust. 2, 3 i 4 lub w przypadkach gdy zatwierdzenie uzyskano w sposób oszukańczy lub jeśli instytucja badawcza podpisała umowę o przyjęciu z obywatelem państwa trzeciego w sposób oszukańczy lub bez dochowania należytej staranności. Jeśli odmówiono zatwierdzenia lub je cofnięto, można zabronić danej instytucji ponownego ubiegania się o zatwierdzenie przed upływem pięciu lat od daty publikacji decyzji w sprawie cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy jego przedłużenia.

7. Państwa Członkowskie mogą określić w swoich przepisach krajowych skutki cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy przedłużenia zatwierdzenia dla istniejących umów o przyjęciu zawartych zgodnie z art. 6, a także skutki odnoszące się do dokumentów pobytowych danych naukowców.

Artykuł 6

Umowa o przyjęciu

1. Instytucja badawcza chcąc przyjąć naukowca powinna podpisać z nim umowę o przyjęciu, w której naukowiec zobowiązuje się zrealizować projekt badawczy, a instytucja zobowiązuje się przyjąć naukowca w tym celu bez uszczerbku dla art. 7.

2. Instytucja badawcza może podpisać umowę o przyjęciu wyłącznie w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:

- a) projekt badawczy został zaakceptowany przez właściwe organy instytucji po sprawdzeniu następujących elementów:
  - i) celu i czasu trwania badań oraz faktu dysponowania odpowiednimi środkami finansowymi na ich przeprowadzenie;
  - ii) kwalifikacji naukowca w świetle celów badań, potwierdzonych uwierzytelnionym odpisem jego dyplomu ukończenia studiów wyższych zgodnie z art. 2 lit. d);
- b) podczas swojego pobytu naukowiec dysponuje miesięcznie odpowiednimi środkami na pokrycie swoich wydatków i kosztów podróży powrotnej, zgodnie z kwotą minimalną opublikowaną w tym celu przez Państwo Członkowskie, bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej Państwa Członkowskiego;
- c) podczas swojego pobytu naukowiec posiada ubezpieczenie zdrowotne od wszelkiego ryzyka, jakim zwykle objęci są obywatele danego Państwa Członkowskiego;

d) umowa o przyjęciu określa stosunek prawny i warunki pracy naukowców.

3. Po podpisaniu umowy o przyjęciu instytucja badawcza może zostać zobowiązana zgodnie z przepisami krajowymi do wydania naukowcowi indywidualnego oświadczenia o tym, że przyjęła ona na siebie odpowiedzialność finansową za koszty określone w art. 5 ust. 3.

4. Umowa o przyjęciu wygasa automatycznie w przypadku gdy naukowiec nie zostaje przyjęty lub w przypadku wygaśnięcia stosunku prawnego pomiędzy naukowcem a instytucją badawczą.

5. Instytucje badawcze informują niezwłocznie organy wyznaczone do tego celu przez Państwa Członkowskie o wszystkich zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę dla wykonania umowy o przyjęciu.

ROZDZIAŁ III

PRZYJMOWANIE NAUKOWCÓW

Artykuł 7

Warunki przyjmowania

1. Obywatel państwa trzeciego, który wnioskuje o przyjęcie w celu określonym w niniejszej dyrektywie:

- a) przedkłada ważny dokument podróży określony w prawie krajowym. Państwa Członkowskie mogą wymagać, by okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej okres ważności dokumentu pobytu;
- b) przedkłada umowę o przyjęciu podpisaną z instytucją badawczą zgodnie z art. 6 ust. 2; oraz
- c) w stosownych przypadkach przedkłada oświadczenie o odpowiedzialności finansowej wydane przez instytucję badawczą zgodnie z art. 6 ust. 3; oraz
- d) nie może być uznawany za stanowiące zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

Państwa Członkowskie sprawdzają, czy wszystkie warunki, o których mowa w lit. a), b), c) i d), są spełnione.

2. Państwa Członkowskie mogą również sprawdzić podstawę zawarcia umowy o przyjęciu oraz jej warunki.

3. O ile wynik weryfikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, jest pozytywny, naukowcy zostają przyjęci na terytorium Państw Członkowskich w celu realizacji umowy o przyjęciu.

Artykuł 8

Okres ważności dokumentu pobytowego

Państwa Członkowskie wydają dokument pobytowy na okres nie krótszy niż rok i przedłużają jego ważność, jeśli warunki określone w art. 6 i 7 są nadal spełnione. Jeśli projekt badawczy jest zaplanowany na okres krótszy niż rok, dokument pobytowy jest wydawany na czas trwania projektu.

Artykuł 9

Członkowie rodziny

1. Jeżeli Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o wydaniu dokumentu pobytowego członkom rodziny naukowca, okres ważności ich dokumentu pobytowego jest taki sam, jak dokumentu pobytowego wydanego naukowcowi, o ile pozwala na to okres ważności ich dokumentów podróży. W należycie uzasadnionych przypadkach okres ważności dokumentu pobytowego dla członka rodziny naukowca może zostać skrócony.

2. Wydanie dokumentu pobytowego członkom rodziny naukowca przyjętego w Państwie Członkowskim nie jest uzależnione od wymogu minimalnego okresu pobytu naukowca.

Artykuł 10

Cofnięcie lub odmowa przedłużenia ważności dokumentu pobytowego

1. Państwa Członkowskie mogą cofnąć dokument pobytowy wydany na podstawie niniejszej dyrektywy lub odmówić przedłużenia jego ważności, jeśli został on uzyskany w sposób oszukańczy lub jeśli jego posiadacz nie spełniał lub przestał spełniać warunki wjazdu i pobytu określone w art. 6 i 7 lub przebywa w celach innych niż te, dla których dokument pobytowy został wydany.

2. Państwa Członkowskie mogą cofnąć dokument pobytowy lub odmówić przedłużenia jego ważności ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne.

ROZDZIAŁ IV

PRAWA NAUKOWCÓW

Artykuł 11

Nauczanie

1. Naukowcy przyjęci na podstawie niniejszej dyrektywy mogą nauczać zgodnie z prawem krajowym.

2. Państwa Członkowskie mogą określić maksymalną liczbę godzin lub dni przeznaczonych na nauczanie.

Artykuł 12

Równe traktowanie

Osoby posiadające dokument pobytowy są uprawnione do traktowania na równi z obywatelami danego państwa w zakresie:

- a) uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi;
- b) warunków pracy, w tym płacy i warunków zwolnienia;
- c) działań zabezpieczenia społecznego zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾. Przepisy szczególne zawarte w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. rozszerzającego przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo ⁽²⁾, stosuje się odpowiednio;
- d) ulg podatkowych i zwolnień od podatku;
- e) dostępu do towarów i usług oraz zaopatrzenia w towary i usługi powszechnie dostępne.

Artykuł 13

Mobilność pomiędzy Państwami Członkowskimi

1. Obywatelowi państwa trzeciego, który został przyjęty jako naukowiec na podstawie niniejszej dyrektywy, zezwala się na prowadzenie części swoich badań w innym Państwie Członkowskim na warunkach określonych w niniejszym artykule.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 1.

2. Jeśli naukowiec przebywa w innym Państwie Członkowskim przez okres do trzech miesięcy, badania mogą być prowadzone na podstawie umowy o przyjęciu zawartej w pierwszym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że w drugim Państwie Członkowskim dysponuje on wystarczającymi środkami oraz że nie jest on tam uznawany za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

3. Jeśli pobyt naukowca w innym Państwie Członkowskim trwa dłużej niż trzy miesiące, Państwa Członkowskie mogą wymagać nowej umowy o przyjęciu w celu prowadzenia badań w tym Państwie Członkowskim. W każdym przypadku w stosunku do danego Państwa Członkowskiego muszą być spełnione warunki określone w art. 6 i 7.

4. Jeśli właściwe przepisy przewidują wymóg posiadania wizy lub dokumentu pobytowego w celu korzystania z prawa do mobilności, taka wiza lub dokument pobytowy powinny zostać przyznane w terminie, który nie utrudni kontynuacji badań, a zarazem pozostawi odpowiednim organom wystarczający czas na rozpatrzenie wniosku.

5. Państwa Członkowskie nie wymagają, by naukowiec opuścił ich terytorium w celu złożenia wniosków o wizy lub dokumenty pobytowe.

ROZDZIAŁ V

PROCEDURA I PRZEJRZYSTOŚĆ

Artykuł 14

Wnioski o przyjęcie

1. Państwa Członkowskie określają, czy wnioski o wydanie dokumentu pobytowego mają być składane przez naukowca czy przez zainteresowaną instytucję badawczą.

2. Wnioski są rozpatrywane i badane, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa poza terytorium Państw Członkowskich, do których chce zostać przyjęty.

3. Państwa Członkowskie mogą przyjąć zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi wniosek złożony w czasie, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa już na ich terytorium.

4. Zainteresowane Państwo Członkowskie zapewnia obywatelowi państwa trzeciego, który złożył wniosek i który spełnia warunki określone w art. 6 i 7, wszelkie ułatwienia przy uzyskaniu wymaganych wiz.

Artykuł 15

Zabezpieczenia proceduralne

1. Właściwe organy Państw Członkowskich podejmują jak najszybciej decyzję w sprawie kompletnego wniosku, a w odpowiednich przypadkach zapewniają możliwość stosowania procedur przyspieszonych.

2. Jeśli informacje dostarczone na poparcie wniosku są niewystarczające, rozpatrzenie wniosku może zostać zawieszona, a właściwe organy powiadamiają wnioskodawcę o wymaganych dodatkowych informacjach.

3. Zainteresowany obywatel państwa trzeciego jest zawiadamiany o decyzji o odmowie wydania dokumentu pobytowego zgodnie z procedurami zawiadamiania przewidzianymi w odpowiednich przepisach krajowych. W zawiadomieniu określa się dostępne procedury odwoławcze i terminy podjęcia odpowiednich działań.

4. W przypadku odmownego rozpatrzenia wniosku albo w przypadku cofnięcia dokumentu pobytowego wydanego zgodnie z niniejszą dyrektywą, osoba zainteresowana ma prawo do wniesienia sprzeciwu do organów danego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 16

Sprawozdania

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie okresowo, a po raz pierwszy nie później niż trzy lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, sprawozdania na temat stosowania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich i proponuje wszelkie niezbędne do niej zmiany.

Artykuł 17

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 12 października 2007 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 18

Przepisy przejściowe

Na zasadzie odstępstwa od przepisów rozdziału III, w okresie do dwóch lat od dnia określonego w art. 17 ust. 1, Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do wydawania zezwoleń zgodnie z niniejszą dyrektywą w formie dokumentu pobytowego.

Artykuł 19

Wspólna strefa podróŜowania

Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają prawa Irlandii do utrzymania uzgodnień dotyczących wspólnej strefy podróŜowania, o której mowa w Protokole w sprawie stosowania niektórych aspektów art. 14 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, który został załączony do Traktatu z Amsterdamu, Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 października 2005 r.

W imieniu Rady

C. CLARKE

Przewodniczący

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA

ZALECENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 28 września 2005 r.

w celu ułatwienia wydawania przez Państwa Członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych

(2005/761/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt ii),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Mając na względzie konsolidowanie i restrukturyzację europejskiej polityki w dziedzinie badań, Komisja stwierdziła w komunikacie zatytułowanym „W kierunku Europejskiej Przestrzeni Badawczej” z dnia 18 stycznia 2000 r., że należy utworzyć Europejską Przestrzeń Badawczą, który ma być głównym filarem przyszłego działania Wspólnoty w tej dziedzinie.

(2) Na posiedzeniu w Lizbonie w dniach 23. i 24. marca 2000 r., Rada Europejska zatwierdzając Europejską Przestrzeń Badawczą, wyznaczyła Wspólnocie cel stania się do roku 2010 najbardziej konkurencyjną i dynamiczną, opartą na wiedzy gospodarką na świecie.

(3) Globalizacja gospodarki wymaga większej mobilności naukowców, co zostało uwzględnione w szóstym programie ramowym Wspólnoty w dziedzinie badań ⁽⁴⁾, który w jeszcze szerszym zakresie otworzył dostęp do swoich programów naukowcom z państw trzecich.

(4) Liczbę naukowców, których potrzebować będzie Wspólnota, aby osiągnąć ustanowiony przez Radę Europejską na jej posiedzeniu w Barcelonie w dniach 15. i 16. marca 2002 r. cel zainwestowania 3 % PKB w badania, ocenia się na 700 000. Cel ten powinien zostać osiągnięty za pomocą szeregu powiązanych ze sobą środków, takich jak podniesienie atrakcyjności karier naukowych dla młodych ludzi, promowanie uczestnictwa kobiet w badaniach naukowych, zwiększanie możliwości szkoleń i mobilności w zakresie badań, poprawa perspektyw dotyczących kariery dla naukowców w ramach Wspólnoty oraz otwieranie Wspólnoty dla obywateli państw trzecich, którzy mogliby mieć prawo wjazdu i podróżowania w ramach wspólnego obszaru w celach badawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 20.5.2005, str. 60.

⁽²⁾ Dz.U. C 71 z 22.3.2005, str. 6.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 12 kwietnia 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 lipca 2005 r.

⁽⁴⁾ Decyzja nr 1513/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotycząca szóstego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniającego się do utworzenia Europejskiej Przestrzeni Badawczej i innowacji (2002–2006) (Dz.U. L 232 z 29.8.2002, str. 1). Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

- (5) W celu zapewnienia konkurencyjności i atrakcyjności na poziomie międzynarodowym, Państwa Członkowskie powinny podjąć niezbędne kroki w celu ułatwienia naukowcom wjazdu oraz poruszania się w ramach Wspólnoty na krótkie okresy.
- (6) W przypadku pobytów krótkoterminowych Państwa Członkowskie powinny zobowiązać się do uznania naukowców z państw trzecich, którzy podlegają obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 539/2001⁽¹⁾, za osoby działające w dobrej wierze i rozszerzyć na nie korzyści przewidziane dorobkiem wspólnotowym do celów procedury wydawania wiz krótkoterminowych.
- (7) Powinny zostać podjęte środki w celu zachęcenia do wymiany informacji i najlepszych praktyk w celu usprawnienia procedur wydawania wiz krótkoterminowych dla naukowców.
- (8) Niniejsze zalecenie nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad ustalonych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszego zalecenia i niniejsze zalecenie jej nie dotyczy. Biorąc pod uwagę, że niniejsze zalecenie opiera się na dorobku Schengen, na mocy postanowień Tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania, zgodnie z art. 5 wyżej wymienionego Protokołu, podejmuje decyzję o wdrożeniu niniejszego zalecenia do jej prawa krajowego w terminie sześciu miesięcy od jego przyjęcia przez Parlament Europejski i Radę.
- (10) Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie bierze udziału zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾; Zjednoczone Królestwo nie bierze
- w związku z tym udziału w przyjęciu niniejszego zalecenia i niniejsze zalecenie go nie dotyczy.
- (11) Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie bierze udziału, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽³⁾; Irlandia nie bierze w związku z tym udziału w przyjęciu niniejszego zalecenia i niniejsze zalecenie jej nie dotyczy.
- (12) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁴⁾, objęte obszarem, o którym mowa w pkt B art. 1 decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania układu⁽⁵⁾.
- (13) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, objęte obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE⁽⁶⁾ oraz decyzji Rady 2004/860/WE⁽⁷⁾ w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych jej przepisów.
- (14) Niniejsze zalecenie stanowi akt opierający się na dorobku Schengen lub w inny sposób odnoszący się do niego, w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu Przystąpienia z 2003 r.
- (15) Niniejsze zalecenie ma również na celu stworzenie elastycznej formuły dla naukowców, którzy chcą utrzymać powiązania zawodowe z organizacją w ich państwie pochodzenia (np. spędzając okres do trzech miesięcy w trakcie każdego semestru w europejskiej organizacji przyjmującej, mieszczącej się na wspólnym obszarze, jednocześnie kontynuując pracę w organizacji badawczej w państwie pochodzenia),

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1). Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 851/2005 (Dz.U. L 141 z 4.6.2005, str. 3).

(²) Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

(³) Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

(⁴) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

(⁵) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

(⁶) Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26.

(⁷) Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78.

NINIEJSZYM ZALECAJĄ PAŃSTWOM CZŁONKOWSKIM:

- 1) ułatwienie wydawania wiz poprzez zobowiązanie się do przyspieszenia badania wniosków o wizy pochodzących od naukowców z państw trzecich, którzy podlegają obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 539/2001;
- 2) promowanie międzynarodowej mobilności naukowców z państw trzecich, którzy muszą odbywać częste podróże w ramach Unii Europejskiej poprzez wydawanie im wiz wielokrotnego wjazdu. Przy ustalaniu okresu ważności wiz Państwa Członkowskie powinny brać pod uwagę czas trwania programów badawczych, w których naukowcy biorą udział;
- 3) zobowiązanie się do ułatwienia przyjęcia zharmonizowanego podejścia do dowodów potwierdzających, których dołączenie do wniosków o wizę jest wymagane od naukowców. W tej sprawie powinny one zasięgać opinii zatwierdzonych organizacji badawczych;
- 4) zachęcanie do wydawania wiz bez opłat administracyjnych dla naukowców, zgodnie z zasadami ustalonymi w dorobku wspólnotowym;
- 5) uwzględnianie w lokalnej współpracy konsularnej celu, jakim jest ułatwienie wydawania wiz naukowcom z państw trzecich, w celu promowania wymiany najlepszych praktyk;
- 6) zobowiązanie się do przedstawienia Komisji, do dnia 28 września 2006 r., informacji dotyczących najlepszych praktyk przyjętych w celu ułatwienia wydawania jednolitych wiz dla naukowców tak, aby umożliwić jej dokonanie oceny poczynionych postępów. Mając na uwadze ewentualne przyjęcie dyrektywy w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych⁽¹⁾ oraz wyniki oceny, powinna zostać zbadana możliwość włączenia postanowień niniejszego zalecenia do odpowiedniego, prawnie wiążącego instrumentu.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 28 września 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący
J. D. ALEXANDER

⁽¹⁾ Patrz: str. 15 niniejszego Dziennika Urzędowego.

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 12 października 2005 r.

dotyczące ułatwienia przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych we Wspólnocie Europejskiej

(2005/762/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Mając na celu konsolidację i strukturalizację europejskiej polityki w dziedzinie badań, Komisja w styczniu 2000 r. uznała za niezbędne utworzenie Europejskiej Przestrzeni Badawczej jako bazy dla przyszłych działań Wspólnoty w tej dziedzinie.

(2) Rada Europejska na posiedzeniu w Lizbonie w marcu 2000 r., uznając znaczenie Europejskiej Przestrzeni Badawczej, wyznaczyła dla Wspólnoty cel, którym jest spowodowanie, by stała się ona do roku 2010 najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarką na świecie opartą na wiedzy.

(3) Globalizacja gospodarki wymaga większej mobilności naukowców, co zostało uwzględnione w szóstym programie ramowym Wspólnoty Europejskiej ⁽⁴⁾ poprzez szersze udostępnienie jego programów dla naukowców z państw trzecich.

(4) Aby osiągnąć cel wyznaczony przez Radę Europejską na posiedzeniu w Barcelonie, tj. przeznaczyć 3 % PKB na badania naukowe, Wspólnota będzie potrzebować do roku 2010 około 700 000 naukowców. Cel ten należy osiągnąć za pomocą szeregu powiązanych ze sobą środków, takich jak uczynienie kariery naukowej bardziej atrakcyjną dla młodych ludzi, wspieranie uczestnictwa kobiet w badaniach naukowych, zwiększenie możliwości kształcenia się i mobilności w zakresie badań naukowych, poprawa perspektyw kariery dla naukowców w ramach Wspólnoty oraz otwarcie się Wspólnoty dla obywateli państw trzecich, którzy mogliby zostać przyjęci w celu prowadzenia badań.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 12 kwietnia 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 120 z 20.5.2005, str. 60.

⁽³⁾ Dz.U. C 71 z 22.3.2005, str. 6.

⁽⁴⁾ Decyzja nr 1513/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotycząca szóstego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniającego się do utworzenia Europejskiej Przestrzeni Badawczej i innowacji (2002–2006) (Dz.U. L 232 z 29.8.2002, str. 1). Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

- (5) W oczekiwaniu na przyjęcie dyrektywy 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych⁽¹⁾ Państwa Członkowskie są wzywane niniejszym zaleceniem do ułatwiania przyjmowania takich osób już teraz.
- (6) Z racji niedoboru naukowców we Wspólnocie i potrzeby ułatwienia ich przyjmowania, należy podjąć kroki w celu ułatwienia dostępu do stanowisk badawczych na rynku pracy, poprzez, na przykład, zniesienie wymogu uzyskania pozwolenia na pracę.
- (7) W celu zachowania konkurencyjności i atrakcyjności na poziomie międzynarodowym Państwa Członkowskie powinny uprościć i przyspieszyć procedury wydawania i przedłużania wiz i pozwoleń na pracę dla naukowców.
- (8) Wprowadzanie w życie niniejszego zalecenia nie powinno prowadzić do „drenażu mózgow” z państw ze wschodzącą gospodarką lub państw rozwijających się. W takich przypadkach należy zatem w ramach partnerstwa z krajami pochodzenia przedsięwziąć środki wspomagające integrację naukowców w ich krajach pochodzenia oraz ich mobilność w celu określenia wszechstronnej polityki migracyjnej. W tym kontekście Państwa Członkowskie powinny starać się zachować równowagę pomiędzy przyjmowaniem naukowców z państw trzecich a oceną potrzeb ich państw pochodzenia w zakresie badań naukowych. Powinny przy tym brać także pod uwagę osobistą sytuację naukowców, zwłaszcza gdy dana osoba jest związana umową z organizacją badawczą w kraju pochodzenia.
- (9) Ponieważ kwestie związane z łączeniem rodzin są istotnym czynnikiem przy podejmowaniu przez naukowców decyzji o wyborze Wspólnoty jako miejsca prowadzenia badań, Państwa Członkowskie powinny ułatwiać przyjazd rodzin naukowców, na przykład w zakresie dostępu do rynku pracy i umożliwiania członkom rodziny starania się o pracę, gdy przebywają oni legalnie na terytorium danego Państwa Członkowskiego.
- (10) Przy ustalaniu okresu ważności dokumentu pobytowego wydawanego dla członków rodziny Państwa Członkowskie powinny brać pod uwagę to, czy dana osoba powinna ukończyć naukę szkolną.
- (11) Należy wspomagać wymianę informacji i najlepszych praktyk w celu ulepszenia procedur przyjmowania naukowców. Niniejsze zalecenie wskazuje także na kontakty między właściwymi władzami oraz nawiązywanie kontaktów jako czynniki przyczyniające się do poprawy. W szczególności „Ogólnoeuropejski portal internetowy nt. mobilności naukowców”, jak również odpowiednie narzędzia krajowe stanowią ważne źródło informacji dla naukowców.
- (12) Zgodnie z Aktem Przystąpienia z 2003 r. ówczesne Państwa Członkowskie w okresie, kiedy stosowane są środki krajowe lub wynikające z porozumień dwustronnych, przyznają pierwszeństwo dostępu do ich rynku pracy pracownikom będącym obywatelami Państw Członkowskich przed pracownikami będącymi obywatelami państw trzecich.
- (13) Pracownicy migrujący oraz ich rodziny z Republiki Czeskiej, Cypru, Estonii, Węgier, Łotwy, Litwy, Malty, Polski, Słowacji i Słowenii, legalnie przebywający i pracujący w innym Państwie Członkowskim lub pracownicy migrujący z innych Państw Członkowskich oraz ich rodziny legalnie przebywający i pracujący w Republice Czeskiej, na Cyprze, w Estonii, na Węgrzech, Łotwie, Litwie, Malcie, w Polsce, Słowacji i Słowenii nie są traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż pracownicy z państw trzecich przebywający i pracujący w tym Państwie Członkowskim lub odpowiednio w Republice Czeskiej, na Cyprze, w Estonii, na Węgrzech, Łotwie, Litwie, Malcie, w Polsce, Słowacji i Słowenii.
- (14) Niniejsze zalecenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami określonymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (15) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla art. 4 wyżej wymienionego Protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego zalecenia i nie ma ono wobec niej zastosowania.
- (16) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla art. 4 wyżej wymienionego Protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego zalecenia i nie ma ono wobec niego zastosowania.

⁽¹⁾ Patrz: 15 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

(17) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszego zalecenia i nie ma ono wobec niej zastosowania,

NIEJSZYM ZALECA PAŃSTWOM CZŁONKOWSKIM:

- 1) w zakresie przyjmowania osób w celu prowadzenia badań naukowych:
  - a) wspieranie przyjmowania naukowców na obszar Wspólnoty poprzez zapewnianie im sprzyjających warunków do prowadzenia badań naukowych, najlepiej zwalniając ich z wymogu uzyskania pozwolenia na pracę lub poprzez automatyczne lub przyspieszone wydawanie pozwoleń na pracę;
  - b) niestosowanie kwot ograniczających przyjmowanie obywateli państw trzecich na stanowiska naukowe;
  - c) zagwarantowanie obywatelom państw trzecich możliwości pracy w charakterze naukowców, w tym możliwości, w miarę potrzeby, przedłużania lub odnawiania pozwoleń na pracę;
- 2) w zakresie dokumentów pobytowych:
  - a) wydawanie możliwie jak najszybciej dokumentów pobytowych dla celów prowadzenia badań naukowych w odpowiedzi na wnioski obywateli państw trzecich oraz ułatwianie stosowania procedur przyspieszonych;
  - b) zagwarantowanie obywatelom państw trzecich pracującym w charakterze naukowców przedłużenia ważności dokumentów pobytowych;
  - c) stopniowe angażowanie organizacji naukowych w procedurę przyjmowania naukowców;
- 3) w zakresie łączenia rodzin ułatwianie i wspieranie przyjazdu członków rodzin poprzez zapewnianie im sprzyjających warunków i procedur;
- 4) w zakresie współpracy operacyjnej:
  - a) ułatwienie naukowcom dostępu do odpowiednich informacji i wspieranie ich udostępniania we wszystkich odpowiednich źródłach informacji;
  - b) promowanie sieci osób kontaktowych we właściwych organach administracyjnych;
  - c) zachęcanie organizacji naukowych do rozwijania takich sieci;
  - d) informowanie Komisji o krokach podjętych w celu ułatwienia przyjmowania naukowców z państw trzecich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 października 2005 r.

W imieniu Rady
C. CLARKE
Przewodniczący